

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 25 januari 2017 –
Lubrizol France SAS mot Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations
extérieures**

(Mål C-39/17)

(2017/C 112/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lubrizol France SAS

Motpart: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Tolkningsfråga

Utgör artiklarna 28 och 30 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt hinder för att värdet av varor vilka överförs från Frankrike till en annan medlemsstat, av en person som är betalningsskyldig för den sociala solidaritetsavgiften för bolag och tilläggsavgiften till denna, eller för denna persons räkning, inom ramen för vederbörandes rörelse, beaktas vid fastställandet av den totala omsättningen, som utgör underlaget för dessa avgifter?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den
26 januari 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG mot Verbraucherzentrale NRW eV**

(Mål C-40/17)

(2017/C 112/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande i andra instans: Fashion ID GmbH & Co.KG

Motpart i andra instans: Verbraucherzentrale NRW eV

Ytterligare parter: Facebook Ireland Limited, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Tolkningsfrågor

1) Utgör regelverket i artiklarna 22, 23 och 24 i direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter av den 24 oktober 1995 (¹) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31) hinder för en nationell bestämmelse, som utöver dataskyddsmyndigheternas befogenheter att ingripa och de registrerades rätt att väcka talan ger allmännyttiga organisationer behörighet att tillvarata konsumenternas intressen vid eventuella överträdelser mot den part som begått intrång?

Om fråga 1 besvaras nekande:

2) I en situation som den förevarande, där en aktör på sin webbplats integrerar en programkod som får användarens webbläsare att inhämta innehåll från tredje part samt överföra personuppgifter till tredje part, är det förstnämnda aktör, som integrerat programkoden, som är "registeransvarig" i den mening som avses i artikel 2 d i direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter av den 24 oktober 1995 (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31), om denna aktör inte själv kan påverka databehandlingen?

- 3) Om fråga 2 ska besvaras nekande: Ska artikel 2 d i direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter tolkas så, att denna bestämmelse uttömmande reglerar ansvar och skyldighet på ett sådant sätt att det utgör hinder för att väcka en civilrättslig talan mot en tredje part som visserligen inte är "registeransvarig", men som utgör orsaken till behandlingen utan att själv påverka processen i fråga?
- 4) Mellan vilkas "berättigade intressen" enligt artikel 7 f i direktiv 95/46/EG ska det göras en avvägning i en situation som den förevarande? Ska avvägningen göras till förmån för intresset att integrera tredjepartsinnehåll eller tredjepartsintresset?
- 5) Till vem ska samtycke enligt artikel 7 a och artikel 2 h i direktiv 95/46/EG lämnas i den här aktuella situationen?
- 6) Gäller informationsplikten enligt artikel 10 i direktiv 95/46/EG i en situation som den förevarande även den som driver en webbplats, som har integrerat tredjepartsinnehåll och därmed har utgjort orsaken till att tredje part behandlar personuppgifter?

⁽¹⁾ EGT L 281, s. 31.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nederländerna) den 1 februari 2017 – X mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Mål C-47/17)

(2017/C 112/33)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: X

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tolkningsfrågor

- 1) Ska, med beaktande av Dublinförordningens ⁽¹⁾ och förfarandedirektivets ⁽²⁾ syfte, innehåll och räckvidd, den anmodade medlemsstaten i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.2 i genomförandeförordningen inom två veckor svara på en begäran om att på nytt pröva en framställan om övertagande eller återtagande? ⁽³⁾
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande, ska, med beaktande av artikel 5.2 sista meningen i genomförandeförordningen, i så fall den frist på högst en månad som anges i artikel 20.1 b i förordning nr 343/2003 ⁽⁴⁾ (nu artikel 25.1 i Dublinförordningen) tillämpas?
- 3) Om den första och den andra frågan ska besvaras nekande, förfogar den anmodade medlemsstaten, på grund av uttrycket "ska sträva efter" i artikel 5.2 i genomförandeförordningen, över en skälighetsperiod för att svara på en begäran om att på nytt pröva en framställan om övertagande eller återtagande?
- 4) Om den anmodade medlemsstaten verkligen förfogar över en skälighetsperiod för att enligt artikel 5.2 i genomförandeförordningen svara på en begäran om att på nytt pröva en framställan om övertagande eller återtagande, rör det sig då, såsom i förevarande fall, efter att det har gått drygt sex månader fortfarande om en skälighetsperiod? Om denna fråga ska besvaras nekande vad ska i så fall anses vara en skälighetsperiod?
- 5) Vad blir följden av att den anmodade medlemsstaten inte inom två veckor, en månad eller en skälighetsperiod svarar på begäran om att på nytt pröva framställan om övertagande eller återtagande? Är det den anmodade medlemsstaten eller den anmodade medlemsstaten som i så fall har ansvaret för den innehållsmässiga prövningen av utlänningens asylansökan?